

I sin Fremsættelsestale omtalte *Landbrugsministeren* først de særlige Vanskeligheder, der havde ramt Landbruget i den senere Tid, og de Foranstaltninger, man allerede fra Lovgivningsmagtens Side havde truffet til Imødegaelse heraf gennem Ændring af Kornloven, Tilskud til Indkøb af Saasæd og Rentetilskud, Foranstaltninger, der sikkert for de haardest ramte Landmænd betød en Støtte paa en Snes Millioner Kroner. Herved var der imidlertid ikke bødet paa det indtraadte *Misforhold mellem Smørpriserne og Priserne paa Foderkager*, og Regeringen havde derfor ment det paakrævet at yde Mælkeproduktionen en Støtte, i alt Fald i 1937.

Det udarbejdede Lovforslag, som havde faaet Tilslutning fra »De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation«, tog kun Sigte paa at skaffe Landmændene en anstændig Pris for den Del af Mælkeproduktionen (ca. 30 pCt.), der afsættes paa *Hjemmemarkedet*. At yde *Eksporten* væsentlig Støtte ansaa Ministeren af flere Grunde for meget betænkeligt; særlig fremhævede Ministeren den handelspolitiske Fare ved en saadan Politik, og at Eksportstøtte vilde kræve Begrænsning af Produktionen efter de foreliggende Afsætningsmuligheder, en Begrænsning, som imidlertid var blevet absolut afvist fra Landbrugets Side, og som ogsaa vilde være vanskelig at praktisere.

Efter at have gjort Rede for Lovforslagets Indhold opgjorde Ministeren det *økonomiske Resultat* for Landmændene (se ovfr.) og ligeledes for Forbrugerne; dersom man regnede med samme Smørnotering som sidste Aar, vilde Smørprisen gennemsnitlig ligge ca. 36 Øre højere pr. kg end i 1936, Sødælksprisen 1½ Øre højere; den forhøjede Mælkepris vilde vel ikke være nogen nævneværdig Byrde paa Forbrugerne i Almindelighed, men Ministeren forbeholdt sig dog at forhandle med det kommende Udvalg om at fritage en vis Kreds af Befolkningen for Forhøjelsen.

I Slutningen af sin Tale kom Ministeren ind paa Landbrugets *Fremtidsudsigter*. Selv om man ved denne Lov, ved Kornordningen og Svineordningen, der samtidig foresloges forlænget Aaret ud, samt ved Kødordningen stabiliserede Priserne paa de vigtigste Landbrugsvarer, og selv om der var udfoldet vidtgaaende Bestræbelser for at fremme Afsætningen af Landbrugsvarer i Udlandet, troede Ministeren ikke, der vilde kunne skabes fuld Forrentningsmulighed i Landbruget med den nuværende store Gældsbyrde. Naar der da næppe var Udsigt til væsentligt bedre Afsætningsforhold og højere Priser paa de udenlandske Markeder — Danmarks Konkurrenter syntes at have lettere ved at konkurrere under de lavere Priser —, blev det vigtigste Spørgsmaal for Landbruget en virkelig betydelig *Lettelse af Gælds- og Rentebyrden*,